

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 271

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 24 aprilie 2012

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRĂRI ALE BIROURILOR PERMANENTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR ȘI SENATULUI			
2.	— Hotărâre privind numirea în funcțiile de adjuncți ai Avocatului Poporului	2	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 169 din 28 februarie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), art. 13 alin. (2), art. 14 alin. (1) lit. t), art. 14 alin. (2), art. 36, art. 88 alin. (1) lit. b) și d), alin. (2) și (3), art. 91, art. 92 și art. 95 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori		2-5	
Decizia nr. 218 din 13 martie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității		5-7	
Decizia nr. 219 din 13 martie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității		8-10	
Decizia nr. 229 din 15 martie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 301 alin. 2 din Codul de procedură penală		11-12	
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
361.	— Hotărâre privind încetarea raportului de serviciu al domnului Palaz Claudiu-Iorga, prefect al județului Constanța	12	
362.	— Hotărâre privind încetarea raportului de serviciu al domnului Teculescu Petru-Mădălin, prefect al județului Ialomița		13
363.	— Hotărâre privind aplicarea mobilității pentru domnul Petre Gigi din funcția publică de subprefect al județului Ialomița în funcția publică de prefect al județului Ialomița		13
364.	— Hotărâre privind exercitarea, cu caracter temporar, în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Ialomița de către domnul Ghiorghisor Ionel		14
365.	— Hotărâre privind aplicarea mobilității pentru domnul Strujan Constantin din funcția publică de subprefect al județului Harghita în funcția publică de inspector guvernamental.....		14
366.	— Hotărâre privind exercitarea, cu caracter temporar, în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Harghita de către doamna Biro Rodica.....		15
DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU			
92.	— Decizie privind numirea, prin mobilitate, a domnului Strujan Constantin în funcția publică de inspector guvernamental, în cadrul Secretariatului General al Guvernului		15
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
69.	— Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru modificarea Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 83/2009 privind stabilirea condițiilor de acordare a cotei individuale de lapte din rezerva națională		16

HOTĂRĂRI ALE BIROURILOR PERMANENTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR ȘI SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRĂRE

privind numirea în funcțiile de adjuncți ai Avocatului Poporului

În temeiul prevederilor art. 11 alin. (1) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

la propunerea Avocatului Poporului,

cu avizul comisiilor juridice ale celor două Camere ale Parlamentului României,

birourile permanente ale Camerei Deputaților și Senatului adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Doamna Dáné Erzsébet, domnul prof. univ. dr. Valer Dorneanu, doamna Ecaterina Gica Teodorescu și domnul Ionel Oprea se numesc în funcțiile de adjuncți ai Avocatului Poporului, pe o durată de 5 ani.

Această hotărâre a fost adoptată de birourile permanente ale Camerei Deputaților și Senatului în ședința comună din 23 aprilie 2012.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI

VASILE BLAGA

București, 23 aprilie 2012.

Nr. 2.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 169

din 28 februarie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), art. 13 alin. (2), art. 14 alin. (1) lit. t), art. 14 alin. (2), art. 36, art. 88 alin. (1) lit. b) și d), alin. (2) și (3), art. 91, art. 92 și art. 95 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010

privind contractele de credit pentru consumatori

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), art. 13 alin. (2), art. 14 alin. (1) lit. t), art. 14 alin. (2), art. 36, art. 88 alin. (1) lit. b) și d), alin. (2) și (3), art. 91, art. 92 și art. 95 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, excepție ridicată de Societatea Comercială „Volksbank

România” — S.A. din București în Dosarul nr. 16.897/320/2010 al Judecătorei Târgu Mureș și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.452D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, invocând jurisprudența în materie a Curții, respectiv Decizia nr. 1.446 din 3 noiembrie 2011, pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:
Prin Încheierea din 14 noiembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 16.897/320/2010, **Judecătoria Târgu Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), art. 13 alin. (2), art. 14 alin. (1) lit. t), art. 14 alin. (2), art. 36, art. 88 alin. (1) lit. b) și d),**

alin. (2) și (3), art. 91, art. 92 și art. 95 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori.

Excepția a fost invocată de Societatea Comercială „Volksbank România” — S.A., într-un dosar având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 sunt neconstituționale, deoarece se aplică și contractelor garantate cu ipotecă, precum și contractelor de credit în derulare, impunând eliminarea unor costuri din contracte de credit în derulare. Astfel, consideră că dispozițiile art. 2 alin. (1), art. 13 alin. (2), art. 14 alin. (1) lit. t) și alin. (2), art. 91, art. 92 și art. 95 din această ordonanță de urgență contravin prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2) și art. 115 alin. (4), întrucât noua lege nu poate desființa modalitatea în care legea anterioară a reglementat contractele de credit, această modalitate fiind supusă regulii *tempus regit actum*. Dispozițiile art. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 înfrâng prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2), art. 115 alin. (4) și art. 135 alin. (2) lit. a), în măsura în care limitează comisioanele ce pot fi percepute de către instituțiile de credit și în măsura în care, coroborate cu dispozițiile art. 95 din ordonanța de urgență, impun instituțiilor de credit să elimine din toate contractele de credit aflate în derulare la data intrării în vigoare a acestei ordonanțe de urgență a tuturor acelor comisioane care nu se regăsesc ca denumire în enumerarea limitativă prevăzută de art. 36, cu diminuarea corespunzătoare a veniturilor instituțiilor de credit aferente acestor comisioane. În fine, dispozițiile art. 88 alin. (1) lit. b) și d), alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 sunt neconstituționale în raport cu prevederile constituționale ale art. 21 și art. 126 alin. (6), în măsura în care impun instituțiilor de credit să restituie împrumutaților sumele încasate fără temei legal și, respectiv, să repare deficiențele constatate prin proces-verbal.

Judecătoria Târgu Mureș consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este în principal inadmisibilă și, în subsidiar, neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 alin. (1), art. 13 alin. (2), art. 14 alin. (1) lit. t), art. 14 alin. (2), art. 36, art. 88 alin. (1) lit. b) și d), alin. (2) și (3), art. 91, art. 92 și art. 95 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 11 iunie 2010.

Prevederile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 alin. (2) care consacră principiul neretroactivității legii, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 44 alin. (1)—(3) privind dreptul de proprietate privată, art. 45 privind libertatea economică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 73 alin. (3) lit. m) privind reglementarea prin lege organică a regimului juridic general al proprietății și al moștenirii, art. 108 alin. (3) privind regimul adopției ordonanțelor, art. 115 alin. (1), (4) și (6) referitor la adoptarea ordonanțelor de urgență, art. 126 alin. (6) privind controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice și art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) privind obligațiile statului în economie, art. 136 privind proprietatea și art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că autorul acesteia aduce atât critici de neconstituționalitate extrinseci, cât și critici de neconstituționalitate intrinseci prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010. Având în vedere acest aspect, Curtea va analiza mai întâi criticile de neconstituționalitate extrinseci și, ulterior, pe cele intrinseci.

I. Curtea constată că adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 a intervenit într-un context mai larg în care au fost promovate mai multe acte normative care au avut drept scop limitarea efectelor crizei economico-financiare asupra economiei naționale.

În acest sens, Curtea observă că Guvernul, la data de 7 iunie 2010, și-a angajat răspunderea în fața Parlamentului asupra proiectului de lege privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, precum și asupra proiectului de lege privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor. Acest pachet de măsuri, afectând nivelul veniturilor populației, cu consecințe directe asupra nivelului de trai al acesteia, a fost însoțit și de alte acte normative, precum ordonanța de urgență criticată, adoptate în scopul limitării efectelor măsurilor de austeritate asupra populației. În acest sens, în nota de fundamentare se face referire în mod expres la „*criza economico-financiară cu impact asupra veniturilor per familie*”, ceea ce indică faptul că ordonanța de urgență criticată se constituie într-o veritabilă măsură de protecție a populației, respectiv a consumatorilor care intră în sfera sa de incidență. Adoptarea tardivă a acesteia ar fi lipsit persoanele afectate de un instrument de natură să protejeze veniturile per familie ale populației.

Pe lângă aspectele legate de criza economică și care în jurisprudența Curții Constituționale au fost considerate motive importante, dar nu suficiente pentru a justifica existența situației extraordinare (de exemplu, Decizia nr. 188 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 14 aprilie 2010 și Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011), Curtea urmează a avea în vedere faptul că, deși declanșarea procedurii de *infringement* în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene prevăzută de art. 258 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene nu era iminentă (a se vedea și Decizia nr. 802 din 19 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 23 iunie 2009, și Decizia nr. 1.599 din 9 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 67 din 26 ianuarie 2011), și că, de principiu, măsurile naționale necesare pentru implementarea directivei trebuie adoptate de Parlament, în calitatea sa de legiuitor ordinar (a se vedea Decizia nr. 1.599 din 9 decembrie 2010), necesitatea adoptării acestor măsuri de către legiuitorul delegat, respectiv Guvernul României, s-a impus în scopul

evitării consecințelor negative ce s-ar fi produs asupra concurenței la nivelul Uniunii Europene, respectiv asupra asigurării protecției imediate a consumatorilor.

Astfel, Curtea reține că prin adoptarea actului normativ criticat s-a încurajat mobilitatea creditorilor în sensul de a li se permite acestora mutarea creditorilor de la un creditor la altul în condiții contractuale mai avantajoase, s-a dat posibilitatea consumatorilor de a rambursa anticipat sumele contractate fără a plăti penalități excesive și s-a creat cadrul necesar pentru relansarea acordării de credite în condiții de transparentă și liberă concurență.

Pe lângă protecția consumatorilor, această intervenție legislativă a fost necesară pentru a permite creditorilor să îndeplinească obligațiile prevăzute în actul normativ european, astfel încât să fie atins obiectivul de creare a pieței interne a Uniunii Europene, care impune asigurarea unui cadru de reglementare unitar la nivelul acesteia.

De asemenea, Curtea observă că, în lipsa unei reglementări imediate a contractelor de credit pentru consumatori, aceștia nu ar fi putut beneficia de drepturile prevăzute de actul normativ european, ceea ce ar fi avut un impact direct asupra veniturilor consumatorilor. Totodată, s-ar fi creat o denaturare a concurenței la nivelul instituțiilor de credit.

Curtea mai reține că România fiind un stat de drept, care face parte din Uniunea Europeană și care și-a asumat anumite obligații față de aceasta în baza art. 148 alin. (2) și (4) din Constituția României, trebuie să respecte prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și să asigure aducerea la îndeplinire a cerințelor celorlalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu. Curtea observă, însă, în conformitate cu jurisprudența sa mai sus citată, că necesitatea transpunerii și implementării în legislația națională a Directivei 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului, care trebuia realizată până la data de 11 iunie 2010, nu poate justifica, singură, îndeplinirea cerințelor prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție referitoare la existența unei situații extraordinare. Mai mult, o atare concluzie este susținută și de faptul că Guvernul nu a făcut demersurile necesare și nu a depus vreun proiect de lege la Parlament prin care să se urmărească transpunerea Directivei 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008, astfel că Guvernul nu ar putea invoca propria culpă pentru netranspunerea în timp util a acesteia.

Cu toate acestea, prin adoptarea ordonanței de urgență criticate, Guvernul a venit în preîntâmpinarea dificultăților economico-financiare ale populației, atenuându-le, în contextul adoptării măsurilor legislative mai sus menționate. Mai mult, prin implementarea directivei, Guvernul a reușit să creeze cadrul favorabil liberei concurențe între instituțiile de credit.

Desigur, limita temporală stabilită în textul directivei nu echivalează cu existența unei situații care să nu sufere amânare, în sensul art. 115 alin. (4) din Constituție, situație ce ar fi fost determinată de iminența declanșării procedurii de *infringement* de către Comisia Europeană, potrivit dispozițiilor art. 258 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Acest articol prevede posibilitatea sesizării Curții de Justiție a Uniunii Europene către Comisie, atunci când un stat membru a încălcat oricare dintre obligațiile care îi revin în temeiul tratatelor, după ce Comisia emite un aviz motivat cu privire la acest aspect, după ce a oferit statului în cauză posibilitatea de a-și prezenta observațiile și doar în cazul în care statul în cauză nu se conformează acestui aviz în termenul stabilit de Comisie. Așadar, această procedură presupune mai multe faze, nu intervine automat, prin simpla netranspunere în termenul prevăzut de o directivă, iar decizia de a o declanșa și continua, respectiv de a sesiza Curtea este un atribut discreționar al Comisiei Europene. Or, declanșarea procedurii de *infringement*

în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene în cazul de față nu era iminentă în sensul jurisprudenței Curții Constituționale.

Așadar, Curtea reține că situația extraordinară a fost determinată de contextul economico-financiar dificil care reclama măsuri rapide, ferme, de natură să diminueze efectele crizei economice și ale măsurilor de austeritate pe care aceasta le-a generat, precum și de necesitatea luării unor măsuri pozitive pentru a nu fi afectat obiectivul de realizare a pieței interne a Uniunii Europene.

II. Cu privire la criticile de neconstituționalitate intrinseci, Curtea constată că și acestea sunt neîntemeiate pentru motivele ce vor fi expuse mai jos.

În legătură cu pretinsa încălcare a principiului neretroactivității legii, prevăzut de Constituție, se reține că, în concepția Curții Constituționale, concretizată, de exemplu, prin Decizia nr. 330 din 27 noiembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 28 ianuarie 2002, o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că în aceste cazuri legea nouă nu face altceva decât să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare. Rezultă că retroactivitatea legii privește modificarea unei situații pentru trecut, iar nu reglementarea diferită a unei situații juridice pentru viitor.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 respectă prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție, producând efecte pentru viitor de la data intrării în vigoare, creditorilor nefiindu-le impuse obligații de recalculare transparentă a dobânzilor și de eliminare a comisioanelor percepute în trecut, contractul de credit fiind un contract cu executare succesivă. Obligațiile care cad în sarcina creditorilor acestora operează pentru viitor, dispozițiile legale ce le impun fiind de aplicabilitate imediată, adică din momentul intrării în vigoare a ordonanței de urgență, ceea ce înseamnă că acestea vizează prestațiile viitoare pe care contractanții trebuie să le execute în temeiul unui contract cu executare succesivă.

Curtea mai observă că dispozițiile în cauză, aplicându-se contractelor în curs de derulare, nu încalcă prevederile art. 44 din Constituție. Astfel, nu este afectat patrimoniul creditorilor, întrucât nu este diminuat principalul obligației de plată, ci modalitatea în care sunt stabilite pe viitor dobânzile și alte costuri pe care le implică un contract de credit. Prestațiile viitoare sub forma dobânzilor nu intră în sfera de protecție a dreptului de proprietate, acesta protejând doar acele creanțe — în cazul de față sub forma sumei împrumutate, dobânzilor sau comisioanelor — care sunt certe, lichide și exigibile.

Curtea mai reține că dispozițiile de lege criticate transpun în dreptul intern o reglementare secundară a Uniunii Europene, și anume o directivă, act obligatoriu care stabilește în sarcina statelor membre destinate o obligație de rezultat în ceea ce privește transpunerea, obligație care însă nu este de natură să împiedice legiuitorul național să reglementeze mai amplu, mai riguros sau mai detaliat domeniul vizat. Legiuitorul național este obligat, însă, să efectueze această operațiune în mod corect, în acord cu scopul și spiritul directivei europene transpuse care, în cazul de față, vizează asigurarea unei mai eficiente protecții a consumatorilor. De altfel, punctul 9 din preambulul Directivei 2008/48/CE prevede necesitatea de a asigura consumatorilor din Uniunea Europeană un nivel ridicat și echivalent de protecție a intereselor lor și de a crea o veritabilă piață internă, recunoscând dreptul statelor membre de a menține sau introduce, în anumite condiții, dispoziții legale naționale suplimentare. Interdicția adresată statelor membre, prin același punct 9, de a menține sau de a introduce alte dispoziții de drept intern decât cele prevăzute de prezenta directivă nu se aplică decât în cazul dispozițiilor armonizate din directivă. Referitor la acest aspect, și anume la faptul dacă legiuitorul delegat a afectat prin ordonanța de urgență dispozițiile armonizate, Curtea mai

reține că instanțele de judecată, împreună cu Curtea de Justiție a Uniunii Europene, sunt singurele competente să analizeze și să constate neconcordanța dintre legislația internă ce vizează transpunerea unei directive și dreptul Uniunii Europene (a se vedea Decizia nr. 137 din 25 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 22 martie 2010).

Cu privire la critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile art. 73 și 108 din Constituție, Curtea constată că printr-o ordonanță de urgență se poate reglementa într-un domeniu rezervat legii organice (a se vedea Decizia nr. 1.189 din 20 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 808 din 16 noiembrie 2011).

În fine, invocarea art. 16 din Legea fundamentală în sprijinul excepției de neconstituționalitate nu poate fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate, autorul excepției nemotivând în niciun fel relația de contrarietate existentă între textul criticat și această dispoziție constituțională. În acest caz, Curtea nu se poate substitui autorului excepției în invocarea acestor motive (a se vedea și Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012).

Având în vedere argumentele prezentate, Curtea nu poate reține nici încălcarea art. 45 privind libertatea economică din

Constituția României, ținând cont de faptul că libertatea economică se exercită în limitele legii. Așadar, intervenția legiuitorului în stabilirea condițiilor de executare a contractelor cu executare succesivă nu are semnificația încălcării acestui articol.

Curtea mai observă că dispozițiile art. 126 alin. (6) din Constituție nu au incidență în cauză, întrucât dispozițiile ordonanței de urgență criticate nu intră în sfera de aplicare a acestor dispoziții constituționale.

Luând în considerare faptul că nu s-a constatat încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale invocate sau a altor dispoziții constituționale, Curtea reține că prevederile art. 53, respectiv ale art. 1 alin. (5) din Constituție nu au incidență în cauză.

De altfel, asupra dispozițiilor legale criticate, respectiv dispozițiile art. 2 alin. (1), art. 13 alin. (2), art. 14 alin. (1) lit. t) și alin. (2), art. 36, art. 88 alin. (1) lit. b) și d) și alin. (2) și (3), art. 91, art. 92 și art. 95 din ordonanța de urgență, Curtea s-a pronunțat, prin raportare la critici similare, prin Decizia nr. 1.446 din 3 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 895 din 16 decembrie 2011, prin deciziile nr. 1.540 și nr. 1.541 din 6 decembrie 2011*), precum și prin Decizia nr. 1.622 din 20 decembrie 2011**), nepublicate la data pronunțării prezentei decizii.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), art. 13 alin. (2), art. 14 alin. (1) lit. t), art. 14 alin. (2), art. 36, art. 88 alin. (1) lit. b) și d), alin. (2) și (3), art. 91, art. 92 și art. 95 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, excepție ridicată de Societatea Comercială „Volksbank România” — S.A. din București în Dosarul nr. 16.897/320/2010 al Judecătorei Târgu Mureș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 februarie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

*) Deciziile Curții Constituționale nr. 1.540 și 1.541 din 6 decembrie 2011 au fost publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 7 martie 2012.

**) Decizia Curții Constituționale nr. 1.622 din 20 decembrie 2011 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 156 din 8 martie 2012.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 218

din 13 martie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție invocată de Mihail Lazăr în Dosarul nr. 2.275/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios

administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.513D/2011.

La apelul nominal răspunde consilier juridic Mihaela Jugaru, pentru partea Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, cu delegație depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului părții prezente, care solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în această materie.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 noiembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 2.275/2/2011, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității**, excepție invocată de Mihail Lazăr într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în constatarea calității de lucrător/colaborator al Securității.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că actul normativ criticat contravine dispozițiilor art. 126 alin. (6) din Constituție, deoarece stabilește competența instanțelor de contencios administrativ de a se pronunța asupra unor acte de comandament cu caracter militar, care, în opinia autorului excepției, sunt specifice activității serviciilor de informații.

Se mai arată că prevederile art. 2 lit. a) din același act normativ încalcă prezumția de nevinovăție, astfel cum este consacrată prin dispozițiile art. 23 alin. (11) din Constituție, deoarece creează premisele unei răspunderi morale și juridice pentru lucrătorii Securității care au desfășurat activități specifice atribuțiilor de serviciu, conforme actelor normative în vigoare la acea dată. Se mai susține că actul normativ criticat acordă atribuții jurisdicționale Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, prin faptul că acesta administrează probe și face constatări care ar trebui să fie de competența exclusivă a instanței de judecată, exercitând astfel o jurisdicție specifică, ceea ce contravine dispozițiilor art. 126 alin. (5) din Constituție. De asemenea, prin introducerea acțiunilor în constatarea calității de lucrător/colaborator al fostei Securități, Consiliul se substituie în dreptul cetățeanului de a avea acces liber la justiție pentru apărarea drepturilor și intereselor sale legitime, realizându-se o extindere nejustificată a sferei titularilor acestui drept. Mai mult, o astfel de atribuție a acestei autorități administrative autonome este contrară scopului acesteia, și anume asigurarea accesului oricărui cetățean la propriul dosar existent în arhivele fostei Securități, numai acesta din urmă fiind îndreptățit să sesizeze instanțe de judecată în cazul în care se consideră vătămat în drepturile sau interesele sale legitime.

De asemenea, în opinia autorului excepției, actul normativ criticat este neconstituțional, deoarece nu prevede posibilitatea persoanei verificate de a se apăra în fața Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, care emite nota de constatare a calității de lucrător/colaborator al Securității.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în această materie.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

Avocatul Poporului apreciază că actul normativ criticat este constituțional, invocând în acest sens deciziile Curții Constituționale nr. 436 din 15 aprilie 2010, nr. 267 din 24 februarie 2009, nr. 1.512 din 17 noiembrie 2009 și nr. 1.476 din 10 noiembrie 2009.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 noiembrie 2008.

În opinia autorului excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) privind statul de drept, democratic și social, art. 15 — *Universalitatea*, art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 22 — *Dreptul la viață și la integritate fizică și psihică*, art. 23 — *Libertatea individuală*, art. 30 — *Libertatea de exprimare*, art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, art. 54 — *Fidelitatea față de țară*, art. 55 — *Apărarea țării*, art. 57 — *Exercitarea drepturilor și a libertăților* și art. 126 — *Instanțele judecătorești*.

De asemenea, sunt invocate și prevederile art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil*, art. 7 — *Nicio pedeapsă fără lege*, art. 8 — *Dreptul la respectarea vieții private și de familie*, art. 9 — *Libertatea de gândire, conștiință și religie*, art. 10 — *Libertatea de exprimare*, art. 14 — *Interzicerea discriminării* și art. 17 — *Interzicerea abuzului de drept* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale Primului Protocol adițional la Convenție, ale protocelele nr. 4, 6, 7 și 11 adiționale la Convenție.

Examinând excepția, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008, constatând că acestea nu contravin dispozițiilor constituționale și convenționale invocate și în prezenta cauză.

Curtea a reținut în mod constant că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 a adus o modificare a regimului juridic aplicabil persoanelor în legătură cu care s-a constatat că sunt colaboratori sau lucrători ai Securității, realizând o reconfigurare

a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, ca autoritate administrativă autonomă, lipsită de atribuții jurisdicționale, ale cărei acte privind accesul la dosar și deconspirarea Securității sunt supuse controlului instanțelor judecătorești.

Curtea a arătat că actuala reglementare legală are ca finalitate deconspirarea persoanelor care au participat la activitatea de poliție politică comunistă, fără să promoveze răspunderea juridică a acestora și fără să creeze premisele unei forme de răspundere morală și juridică colectivă, pentru simpla participare la activitatea serviciilor de informații, în condițiile lipsei de vinovăție și a vreunei încălcări a drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 1.309 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 29 noiembrie 2011, Decizia nr. 46 din 20 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 165 din 8 martie 2011, sau Decizia nr. 1.252 din 22 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012.

Prin aceste decizii, invocând jurisprudența sa anterioară, Curtea a mai constatat că este neîntemeiată critica referitoare la nesocotirea dispozițiilor constituționale care statuează cu privire la rolul Avocatului Poporului de apărător al drepturilor și libertăților persoanelor fizice. Posibilitatea pe care o are Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității de a promova acțiuni în constatarea calității de lucrător sau de colaborator al Securității nu reprezintă o substituie a acestuia în atribuțiile Avocatului Poporului. Această instituție dispune de mecanisme specifice, reglementate în legea sa de organizare și funcționare, de natură să asigure realizarea rolului său constituțional. De altfel, potrivit prevederilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 15 septembrie 2004, „în exercitarea atribuțiilor sale, Avocatul Poporului nu se substituie autorităților publice”.

Totodată, prin deciziile menționate, Curtea a statuat că, în condițiile în care acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității este introdusă la o instanță de judecată a cărei hotărâre poate fi atacată cu recurs, dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu sunt de natură să confere Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității rolul

de instanță extraordinară, astfel că nu se poate susține încălcarea dispozițiilor art. 126 alin. (5) din Constituție.

Cu privire la critica referitoare la competența exclusivă a unei singure instanțe de soluționare a cauzelor având ca obiect constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității, și anume Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, Curtea Constituțională a observat, prin Decizia nr. 530 din 9 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 24 iunie 2009, că, potrivit art. 126 alin. (1) și (2) din Constituție, justiția se realizează prin instanțele judecătorești, a căror competență este stabilită numai prin lege. Or, dispozițiile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 satisfac pe deplin exigențele constituționale invocate, inclusiv cele prevăzute de art. 126 alin. (5) referitor la interdicția înființării de instanțe extraordinare.

Prin aceeași decizie, Curtea a constatat că nu este întemeiată nici critica referitoare la pretinsa nerespectare a principiului egalității în drepturi, deoarece Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu instituie niciun privilegiu sau discriminare pe criterii arbitrare, fiind aplicabilă tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei.

Totodată, prin Decizia nr. 1.311 din 14 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 760 din 15 noiembrie 2010, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 ca neîntemeiată, reținând că, în condițiile în care acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității este introdusă la o instanță de judecată a cărei hotărâre poate fi atacată cu recurs, dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu sunt de natură a încălca dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare și nici celelalte drepturi și libertăți fundamentale invocate, părțile având, deopotrivă, posibilitatea de a uza de garanțiile prevăzute de legea procesuală civilă pentru a-și susține poziția asupra problemelor de fapt și de drept.

Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc aspecte identice cu cele relevate în jurisprudența Curții și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței acesteia, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție invocată de Mihail Lazăr în Dosarul nr. 2.275/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 martie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 219

din 13 martie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, precum și ale Legii nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție invocată de Niculae Palade în Dosarul nr. 11.812/2/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.532D/2011.

La apelul nominal răspunde consilier juridic Mihaela Jugaru, pentru partea Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, cu delegație depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.650D/2011, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, precum și ale Legii nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție invocată de Luminița Valeria Pătru în Dosarul nr. 6.481/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde consilier juridic Mihaela Jugaru, pentru partea Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, cu delegație depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect al excepțiilor de neconstituționalitate invocate în dosarele nr. 1.532D/2011 și nr. 1.650D/2011, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării dosarelor.

Partea prezentă nu se opune conexării dosarelor.

Reținând identitatea de obiect, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea dispune conexarea Dosarului nr. 1.650D/2011 la Dosarul nr. 1.532D/2011, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului părții prezente, care solicită

respingerea excepției ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în această materie.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 6.271 din 28 octombrie 2011 și Încheierea din 27 octombrie 2011, pronunțate în dosarele nr. 11.812/2/2010 și nr. 6.481/2/2011, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, precum și ale Legii nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității**, excepție invocată de Niculae Palade și Luminița Valeria Pătru în cauze având ca obiect soluționarea unor acțiuni în constatarea calității de lucrător/colaborator al Securității.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că actul normativ criticat creează o discriminare între foștii lucrători ai Securității și actualii ofițeri ai Serviciului Român de Informații, în sensul că, deși, în opinia sa, îndatoririle profesionale îndeplinite sunt identice, doar primei categorii îi incumbă o responsabilitate morală și juridică, în temeiul actelor normative criticate. Se mai susține că, deși prin activitatea desfășurată în calitatea sa de ofițer al fostei Securități, nu a îngrădit drepturi sau libertăți fundamentale ale cetățenilor, actul normativ criticat reprezintă un veritabil tratament inuman și degradant la adresa foștilor ofițeri de Securitate.

Se mai arată că prevederile art. 2 lit. a) din actul normativ criticat încalcă prezumția de nevinovăție, astfel cum este consacrată prin dispozițiile art. 23 alin. (11) din Constituție, deoarece creează premisele unei răspunderi morale și juridice pentru lucrătorii Securității care au desfășurat activități specifice atribuțiilor de serviciu, conforme actelor normative în vigoare la acea dată. Se arată că echivalarea atribuțiilor de serviciu specifice lucrătorilor Securității cu desfășurarea de activități prin care s-au suprimat ori s-au îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului este de natură a aduce prejudicii morale și materiale lucrătorilor fostei Securități.

Se mai susține că actul normativ criticat acordă atribuții jurisdicționale Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, prin faptul că acesta administrează probe și face constatări care ar trebui să fie de competența exclusivă a instanței de judecată, exercitând astfel o jurisdicție specifică, ceea ce contravine dispozițiilor art. 126 alin. (5) din Constituție. De asemenea, prin introducerea acțiunilor în constatarea calității de lucrător/colaborator al fostei Securități, Consiliul se substituie atât în dreptul cetățeanului de a avea acces liber la justiție pentru apărarea drepturilor și intereselor sale legitime, realizându-se o extindere nejustificată a sferei titularilor acestui

drept, cât și atribuției Avocatului Poporului de a acționa pentru apărarea drepturilor și a libertăților persoanelor fizice, potrivit art. 58 alin. (1) din Constituție. Mai mult, o astfel de atribuție a acestei autorități administrative autonome este contrară scopului acesteia, și anume asigurarea accesului oricărui cetățean la propriul dosar existent în arhivele fostei Securități, numai acesta fiind îndreptățit să sesizeze instanțe de judecată în cazul în care se consideră vătămat în drepturile sau interesele sale legitime.

De asemenea, în opinia autorului excepției, actul normativ criticat este neconstituțional, deoarece nu prevede posibilitatea persoanei verificate de a se apăra în fața Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, care emite nota de constatare a calității de lucrător/colaborator al Securității, dreptul de apărare fiind recunoscut doar în fața instanței de judecată care se pronunță în cadrul acțiunii în constatare.

Se mai susține că, în cazul acțiunii în constatarea calității de lucrător/colaborator al Securității, competența de soluționare aparține Secției de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, în timp ce adeverințele prevăzute la art. 8 lit. b) și art. 9 din ordonanța de urgență criticată pot fi contestate în fața instanței de contencios administrativ competente teritorial de către orice persoană interesată. În acest mod, persoanei verificate i se îngădește posibilitatea de a-și exercita dreptul la apărare în fața unei instanțe de judecată apropiată domiciliului său, ceea ce contravine principiului constituțional al egalității în drepturi.

Actul normativ criticat contravine și dispozițiilor art. 126 alin. (6) din Constituție, deoarece stabilește competența instanțelor de contencios administrativ de a se pronunța asupra unor acte de comandament cu caracter militar, care, în opinia autorului excepției, sunt specifice activității serviciilor de informații.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal consideră că actele normative criticate sunt constituționale, arătând că acestea realizează un act de lustrare, identificând persoanele care au colaborat cu fosta Securitate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

Avocatul Poporului apreciază că actul normativ criticat este constituțional, invocând în acest sens deciziile Curții Constituționale nr. 436 din 15 aprilie 2010, nr. 267 din 24 februarie 2009, nr. 1.512 din 17 noiembrie 2009 și nr. 1.476 din 10 noiembrie 2009, nr. 530 din 9 aprilie 2009, nr. 815 din 19 mai 2009, nr. 1.157 din 13 septembrie 2011 și nr. 608 din 12 mai 2011.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției, astfel cum a fost formulat, îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008

privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008, precum și ale Legii nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 noiembrie 2008.

Curtea observă că, în acord cu jurisprudența sa, (de exemplu, Decizia nr. 95 din 8 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 23 februarie 2006), ordonanțele Guvernului aprobate de Parlament prin lege, în conformitate cu prevederile art. 115 alin. (7) din Constituție, încetează să mai fie acte normative de sine stătătoare și devin, ca efect al aprobării de către autoritatea legiuitoare, acte normative cu caracter de lege, chiar dacă, din rațiuni de tehnică legislativă, alături de datele legii de aprobare, conservă și elementele de identificare atribuite la adoptarea lor de către Guvern. Prin urmare, în prezenta cauză, Curtea va reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, astfel cum a fost aprobat cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008.

În opinia autorilor excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 22 alin. (2) privind interzicerea torturii și a pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante, art. 52 alin. (1) privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 58 alin. (1) privind rolul Avocatului Poporului și art. 126 alin. (6) privind controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice.

De asemenea, sunt invocate și prevederile art. 7 — *Nicio pedeapsă fără lege*, art. 14 — *Interzicerea discriminării* și art. 17 — *Interzicerea abuzului de drept* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008, constatând că acestea nu contravin dispozițiilor constituționale și convenționale invocate și în prezenta cauză.

Curtea a reținut că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 a adus o modificare a regimului juridic aplicabil persoanelor în legătură cu care s-a constatat că sunt colaboratori sau lucrători ai Securității, realizând o reconfigurare a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, ca autoritate administrativă autonomă, lipsită de atribuții jurisdicționale, ale cărei acte privind accesul la dosar și deconspirarea Securității sunt supuse controlului instanțelor de judecată. Actuala reglementare legală are ca finalitate deconspirarea persoanelor care au participat la activitatea de poliție politică comunistă, fără să promoveze răspunderea juridică a acestora și fără să creeze premisele unei forme de răspundere morală și juridică colectivă, pentru simpla participare la activitatea serviciilor de informații, în condițiile lipsei de vinovăție și a vreunei încălcări a drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 1.309 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 29 noiembrie 2011, Decizia nr. 46 din 20 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 165 din 8 martie 2011, Decizia nr. 1.252 din 22 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012.

Prin aceste decizii, invocând jurisprudența sa anterioară, Curtea a mai constatat că este neîntemeiată critica referitoare la nesocotirea dispozițiilor constituționale care statuează cu privire la rolul Avocatului Poporului de apărător al drepturilor și libertăților persoanelor fizice. Posibilitatea pe care o are Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității de a promova acțiuni în constatarea calității de lucrător sau de colaborator al Securității nu reprezintă o substituie a acestuia în atribuțiile Avocatului Poporului. Această instituție dispune de mecanisme specifice, prin legea sa de organizare și funcționare, de natură să asigure în mod eficient realizarea rolului său constituțional. De altfel, potrivit prevederilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, „în exercitarea atribuțiilor sale, Avocatul Poporului nu se substituie autorităților publice”.

Totodată, prin decizia menționată, Curtea a statuat că prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 s-a realizat o reconfigurare a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, ca autoritate administrativă autonomă, lipsită de atribuții jurisdicționale, ale cărei acte privind accesul la dosar și deconspirarea Securității sunt supuse controlului instanțelor de judecată. Așadar, în condițiile în care acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității este introdusă la o instanță de judecată, a cărei hotărâre poate fi atacată cu recurs, dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu sunt de natură să confere Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității rolul de instanță extraordinară, astfel că nu se poate susține încălcarea dispozițiilor art. 126 alin. (5) din Constituție.

Cu privire la critica referitoare la competența exclusivă a unei singure instanțe de soluționare a cauzelor având ca obiect constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității, și anume Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, Curtea Constituțională a observat, prin Decizia nr. 530 din 9 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 24 iunie 2009, că, potrivit art. 126 alin. (1) și (2) din Constituție, justiția se realizează prin instanțele judecătorești, a căror competență este stabilită numai prin lege. Or, dispozițiile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 satisfac exigențele constituționale invocate, inclusiv cele prevăzute de art. 126 alin. (5) referitor la interdicția înființării de instanțe extraordinare.

Prin aceeași decizie, Curtea a constatat că nu este întemeiată nici critica referitoare la pretinsa nerespectare a principiului egalității în drepturi, deoarece Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu instituie niciun privilegiu sau discriminare pe criterii arbitrare, fiind aplicabilă tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei.

Totodată, prin Decizia nr. 1.311 din 14 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 760 din 15 noiembrie 2010, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 ca neîntemeiată, reținând că, în condițiile în care acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității este introdusă la o instanță de judecată a cărei hotărâre poate fi atacată cu recurs, dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu sunt de natură a încălca dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare și nici celelalte drepturi și libertăți fundamentale invocate, părțile având, deopotrivă, posibilitatea de a uza de garanțiile prevăzute de legea procesuală civilă pentru a-și susține poziția asupra problemelor de fapt și de drept.

Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc aspecte identice cu cele relevate în jurisprudența Curții și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței acesteia, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În legătură cu susținerea privind încălcarea dispozițiilor art. 126 alin. (6) din Constituție, deoarece actele normative criticate stabilesc competența instanțelor de contencios administrativ de a se pronunța asupra unor acte de comandament cu caracter militar, care, în opinia autorului excepției, sunt specifice activității serviciilor de informații, se constată că și aceasta este neîntemeiată. Promovarea unei acțiuni în constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității, pe calea contenciosului administrativ, nu reglementează controlul judecătoresc al unor acte de comandament cu caracter militar. Controlul legalității sau temeiniciei unor astfel de acte excedează cadrului normativ al ordonanței de urgență criticate, obiectul de reglementare al acesteia fiind în mod univoc menționat, și anume „accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității”.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție invocată de Niculae Palade în Dosarul nr. 11.812/2/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal și de Luminița Valeria Pătru în Dosarul nr. 6.481/2/2011 al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 martie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 229

din 15 martie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 301 alin. 2
din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 301 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Adrian Naghi în Dosarul nr. 3.379/94/2007 al Judecătoriei Satu Mare și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 233D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, întrucât autorul acesteia este nemulțumit, în realitate, de modul de interpretare și aplicare a legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 februarie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 3.379/94/2007, **Judecătoria Satu Mare a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 301 alin. 2 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Adrian Naghi cu ocazia soluționării unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 301 alin. 2 din Codul de procedură penală încalcă dispozițiile constituționale privind dreptul la un proces echitabil, precum și prevederile art. 2 alin. 2 din Codul de procedură penală referitoare la oficialitatea procesului penal, întrucât dau posibilitatea părților vătămate să se transforme din victime în acuzatori în faza de cercetare judecătorească, în condițiile în care, în cauza în care are calitatea de inculpat, persoanele respective nu au făcut nicio dovadă în sensul că ar fi suferit vreo vătămare și nici nu au participat personal la faza de cercetare judecătorească. Or, potrivit art. 24 alin. 1 din Codul de procedură penală, partea vătămată este persoana care a suferit prin fapta penală o vătămare fizică, morală sau materială, dacă participă în procesul penal. Prin urmare, nu se poate vorbi despre atribuirea calității de părți vătămate persoanelor în cauză și nici despre dreptul acestora de a solicita instanței restituirea cauzei către procuror

pentru refacerea urmăririi penale, cerere formulată, de altfel, înainte ca instanța să verifice regularitatea actului de sesizare.

Judecătoria Satu Mare apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile de lege criticate nu aduc nicio atingere dispozițiilor din Constituție invocate de autorul excepției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale, deoarece nu aduc nicio atingere dreptului la un proces echitabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 301 alin. 2 din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: *„Partea vătămată poate formula cereri, ridica excepții și pune concluzii cu privire la latura penală a cauzei. În caz de concurs de infracțiuni sau de conexitate, dreptul părții vătămate se limitează la fapta care i-a cauzat vătămarea.”*

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, precum și a prevederilor art. 2 alin. 2 din Codul de procedură penală referitoare la oficialitatea procesului penal.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate cu privire la dispozițiile art. 301 alin. 2 din Codul de procedură penală, ci este nemulțumit, în realitate, de modul de interpretare și aplicare a acestor prevederi de lege de către instanța de judecată. Or, asemenea aspecte nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte, ci sunt de competența instanțelor de judecată investite cu soluționarea litigiului, respectiv a celor ierarhic superioare în cadrul căilor de atac prevăzute de lege.

Totodată, autorul excepției invocă contradicția dintre dispozițiile de lege criticate și prevederile art. 2 alin. 2 din Codul

de procedură penală. O asemenea critică nu poate fi nici ea reținută, întrucât examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu dispoziții din Constituție sau din actele internaționale la care România este parte, iar nu compararea prevederilor mai multor legi între ele și

nici coroborarea lor sau posibilele contradicții din cadrul legislației interne.

Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 301 alin. 2 din Codul de procedură penală este inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 301 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Adrian Naghi în Dosarul nr. 3.379/94/2007 al Judecătorei Satu Mare.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 martie 2012.

REȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind încetarea raportului de serviciu al domnului
Palaz Claudiu-Iorga, prefect al județului Constanța**

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a), art. 34 alin. (3) și art. 97 lit. b) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri încetează raportul de serviciu al domnului Palaz Claudiu-Iorga, prefect al județului Constanța.

PRIM-MINISTRU
MIHAI-RĂZVAN UNGUREANU

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Gabriel Berca

București, 24 aprilie 2012.
Nr. 361.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE****privind încetarea raportului de serviciu al domnului
Teculescu Petru-Mădălin, prefect al județului Ialomița**

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a), art. 34 alin. (3) și art. 97 lit. b) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri încetează raportul de serviciu al domnului Teculescu Petru-Mădălin, prefect al județului Ialomița.

PRIM-MINISTRU
MIHAI-RĂZVAN UNGUREANU

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Gabriel Berca

București, 24 aprilie 2012.
Nr. 362.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE****privind aplicarea mobilității pentru domnul Petre Gigi
din funcția publică de subprefect al județului Ialomița
în funcția publică de prefect al județului Ialomița**

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 33 alin. (1) lit. c) din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, domnului Petre Gigi i se aplică mobilitatea din funcția publică de subprefect al județului Ialomița în funcția publică de prefect al județului Ialomița.

PRIM-MINISTRU
MIHAI-RĂZVAN UNGUREANU

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Gabriel Berca

București, 24 aprilie 2012.
Nr. 363.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE****privind exercitarea, cu caracter temporar, în condițiile legii,
a funcției publice de subprefect al județului Ialomița
de către domnul Ghiorghisor Ionel**

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a) și ale art. 89 și 92 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Ghiorghisor Ionel exercită, cu caracter temporar, în condițiile legii, funcția publică de subprefect al județului Ialomița.

PRIM-MINISTRU
MIHAI-RĂZVAN UNGUREANU

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Gabriel Berca

București, 24 aprilie 2012.
Nr. 364.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE****privind aplicarea mobilității pentru domnul Strujan Constantin
din funcția publică de subprefect al județului Harghita
în funcția publică de inspector guvernamental**

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 33 alin. (1) lit. c) din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, domnului Strujan Constantin i se aplică mobilitatea din funcția publică de subprefect al județului Harghita în funcția publică de inspector guvernamental.

Art. 2. — Numirea în funcția publică de inspector guvernamental se face prin decizie a primului-ministru.

PRIM-MINISTRU
MIHAI-RĂZVAN UNGUREANU

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Gabriel Berca

București, 24 aprilie 2012.
Nr. 365.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind exercitarea, cu caracter temporar, în condițiile legii,
a funcției publice de subprefect al județului Harghita
de către doamna Biro Rodica

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a) și ale art. 89 și 92 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Doamna Biro Rodica exercită, cu caracter temporar, în condițiile legii, funcția publică de subprefect al județului Harghita.

PRIM-MINISTRU
MIHAI-RĂZVAN UNGUREANU

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Gabriel Berca

București, 24 aprilie 2012.
Nr. 366.

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE
privind numirea, prin mobilitate, a domnului Strujan
Constantin în funcția publică de inspector guvernamental,
în cadrul Secretariatului General al Guvernului

Având în vedere prevederile art. 33 alin. (1) lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 19 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Strujan Constantin se numește în funcția publică de inspector guvernamental, în cadrul Secretariatului General al Guvernului, în aplicarea mobilității înalților funcționari publici.

PRIM-MINISTRU
MIHAI-RĂZVAN UNGUREANU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Dézsö Attila

București, 24 aprilie 2012.
Nr. 92.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru modificarea Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 83/2009 privind stabilirea condițiilor de acordare a cotei individuale de lapte din rezerva națională

Văzând Referatul de aprobare nr. 8.977 din 23 martie 2012, întocmit de Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, având în vedere prevederile art. 68 și 71 din Regulamentul (CE) nr. 1.234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole, în baza Hotărârii Guvernului nr. 725/2010 privind reorganizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și a unor structuri aflate în subordinea acestuia, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul Legii nr. 1/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 83/2009 privind stabilirea condițiilor de acordare a cotei individuale de lapte din rezerva națională, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 139 din 5 martie 2009, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Cota de lapte disponibilă în rezerva națională se distribuie la solicitarea producătorilor pentru exploatațiile în care s-a depășit cota individuală de lapte pe perioada anului de cotă precedent și pentru exploatațiile care și-au început activitatea în timpul anului de cotă.”

2. La articolul 5, litera b) va avea următorul cuprins:

„b) dețin exploatații cu un efectiv minim de 2 capete de vaci de lapte la sfârșitul anului de cotă/la data solicitării.”

3. La articolul 5, litera c) se abrogă.

4. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — Cantitatea minimă a cotei din rezerva națională ce poate fi solicitată de către producători este de 1.000 kg, iar cantitatea maximă este de 1.800.000 kg.”

5. La articolul 8, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Producătorii de lapte pot solicita acordarea cotelor din rezerva națională pe bază de cereri-tip, care se depun între datele de 1 iunie—31 iulie și 1 octombrie—30 noiembrie ale fiecărui an de cotă la centrul județean al Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură pe raza căruia funcționează exploatația.”

6. La articolul 10, litera h) se abrogă.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Stelian Fuia

București, 9 aprilie 2012.
Nr. 69.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

